

Tomasz Pudłocki, *Wybitni poloniści – nauczyciele i absolwenci I Gimnazjum i Liceum im. J. Słowackiego w Przemyślu: Adam Münnich*, „Rocznik Gimnazjalny” 2001, nr 5, s. 195-196 [tam bibliografia]

Adam Münnich – ur. 13 II 1883 r. w Krakowie, syn Władysława i Modesty z Bujnowskich.

Szk. Ludową ukończył w Jaśle i gimn. św. Anny w Krakowie (w latach 1893–1901); studiował na Wydz. Filoz. UJ filol. polsk. i filol. klas. Po uzyskaniu absolutorium 12 X 1905 r., w r. szk. 1905/1906 odbywał roczną praktykę naucz. w III gimn. w Krakowie, 31 VII 1907 r. mianowany zast. naucz. w I gimn w Tarnowie, a 25 I 1908 r. prowidz. naucz. w I gimnazjum w Przemyślu. Z jego inicjatywy uczniowie I gimn. 21 V 1913 r. wystawili w jego reżyserii na scenie Zamku *Króla Edypa* Sofoklesa, a 27 V 1914 r. w sali miejscowego „Sokoła” – *Ajasa* Sofoklesa. Oprócz pracy w I gimn. przez r. szk. 1915/16 uczył w Krajowej Szk. Kupieckiej w Przemyślu. W Przemyślu zaangażował się w pracę miejscowego Koła TNSW, Tow. Gimn. „Sokół”, Koła TSL im. H. Sienkiewicza, którego był sekretarzem, Organizacji Pol. Miasta Przemyśla oraz prace T-wa Bursy Gimn. Był też wieloletnim reżyserem Polsk. T-wa Dramat. im. A. Fredry; popularny prelegent. W 1914 r. brał czynny udział w tworzeniu Legionów Ziemi Przemyskiej, a jesienią 1918 r. został powołany do Rady Narodowej i podczas zajęcia miasta przez Ukraińców pracował nad organizacją obrony przemysła, za co otrzymał odznaczenie „Gwiazda Przemyśla”.

W 1920 r. został powołany na stanowisko polonisty w Państw. Gimn. Klas. i Humanist. (później im. M. Kopernika) w Toruniu, gdzie pracował od 1 IX 1920 do 9 IX 1932 r., kiedy to dekretem MWRiOP z dn. 27 VIII 1932 r. przeniesiono go w stan nieczynny, a po pół roku w stan spoczynku. W szkole prowadził Kółko Literackie i teatr szkolny, którego był kierownikiem i reżyserem; jako znawca twórczości S. Przybyszewskiego reprezentował szkołę podczas uroczystości pogrzebowych pisarza. Przez szereg lat prowadził wakacyjne kursy polonistyczne dla naucz. szk. powsz., organizował kursy dla oficerów DOK VIII w Toruniu, wykładał literaturę w Oficer. Szk. Marynarki Wojennej w Toruniu. Brał czynny udział w życiu nauk. miasta, będąc czł. T-wa nauk. i współpracownikiem Instytutu Bałtyckiego. W latach 1923–29 był prezesem Okręgu Pomorskiego i członkiem Zarządu Głównego TNSW, zakładając m.in. Fundusz Pośmiertny dla czł. T-wa na Pomorzu. Był zastępcą przewodniczącego Koła Przyjaciół Harcerzy; działał w Komitecie Niesienia Pomocy Macierz Szk. w Gdańsku, Komitecie Miłośników Sceny Narod. W Toruniu i Komitecie Pomocy Teatrowi w Toruniu. Ponadto był autorem licznych artykułów, recenzji, sprawozdań literackich i szkolnych w prasie pomorskiej, poznańskiej, warszawskiej i lubelskiej, a także w „Myśli Narodowej”, „Ruchu Literackim”, „Tygodniku Ilustrowanym” i in. Autor kilku rozprawek m.in. w 1925 r. wydał w Przemyślu J.U. Niemcewicza *Powrót posła*, który opatrzył wstępem i objaśnieniami, z kolei w Sprawozd. Dyr. Państw. im. M. Kopernika w Toruniu za r. szk. 1927/1928 ogłosił rozprawkę *Stanisław Przybyszewski* (s. 7-31); odbitkę ze sprawozdania wydano też osobno. W Toruniu 1932 wydał roz-

prawkę *Stanisławowi Wyspiańskiemu* (s. 1-13), będącą przedrukiem Programu Teatru Polskiego w Toruniu z 29 XI 1932 r. Z kolei w Kartuskim Kalendarzu Mariańskim na rok 1935 ogłosił artykuł *Kaszuba Kulczyk w poemacie H. Derdowskiego* (s. 43-44). Jako emeryt, Münnich przeniósł się wraz z rodziną do Poznania, gdzie w okresie 20.08.1933 – 30.06.1936 uczył w prywat. gimn. żeńskim im. Królowej Jadwigi p. Sokolnickiej. Z Poznania przeprowadził się do Katowic, gdzie od 1 X 1937 r. aż do wybuchu II wojny świat. wykładał literaturę pol. w Państw. Szk. Górniczej. Po zajęciu Śląska przez Niemców został 11 II 1940 r. aresztowany i uwięziony w Katowicach, skąd 14 IV wywieziono go do obozu koncentracyjnego w Dachau, a stamtąd 1 VIII do Mauthausen-Gusen, gdzie pracował w kamieniołomach. Zwolniony 23 I 1941 r., dzięki wstawiennictwu włoskiej rodziny królewskiej, wrócił do Katowic i pracował w fabryce żarówek „Helios”. Po wyzwoleniu zajął się organizacją szkół średnich ogólnokształcących, jako zastępca naczelnika Wydziału II i wizytator w KOS Śląskiego, uruchamiając m.in. 22 XI 1945 r. w Katowicach-Ligocie Państw. Gimn. Koedukacyjne, którego był dyrektorem do 31.08.1948 r., kiedy przeniesiono go w stan spoczynku. W Katowicach był prezesem Polskiego Związku byłych Więźniów Politycznych na Okręg Katow. i współpracował z Komisją Histor.-Literack. Instytutu Śląskiego. Zm. 12 XII 1965 r. w Katowicach i został pochowany na Cmentarzu rzymskokatolickim w Katowicach-Ligocie.